

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MVCRP016FKOR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 5. 12. 2016
podpis: [podpis]
[pečeť]

V Praze dne 5. 12. 2016
Č.j.: MV-132808-4/VS-2016

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.
prac. č.: 0821r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal [jmeno] - Rusko, státní občan Ruska, trvale bytem [adresa], (dále také „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 3. 8. 2016, č. j.: VS-803/835.3/2-2015, kterým nebylo podle ustanovení § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 5 o udělení státního občanství České republiky (dále také „žádost“). Žadatel je státním občanem Ruska; na území České republiky se fakticky zdržuje od roku 1996 a trvalý pobyt mu byl povolen ke dni 11. 4. 2007 za účelem ostatní, jak vyplývá ze sdělení odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 12. 4. 2016, jež je uloženo ve spise pod položkou č. 37.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 11. 3. 2016 přerušilo řízení o žádosti, a to do 31. 5. 2016 (založeno ve spise pod položkou č. 23). Současně žadatele vyzvalo, aby ve lhůtě, na kterou bylo řízení o žádosti přerušeno, doložil podklady, které v dotčeném usnesení výslovně označilo, a které jsou nezbytné pro zjištění skutkového stavu věci ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu.

Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl také poučen o možnosti nahlížet do spisu, navrhovat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladem rozhodnutí (§ 36 a § 38 odst. 1 správního řádu). Žadatel byl sdělena kontaktní adresa a možnosti předání požadovaných dokladů na Ministerstvo vnitra. Bylo mu rovněž sděleno poučení o možnosti zastavení správního řízení o žádosti podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, a to v případě, že požadované doklady ve stanovené lhůtě nepředloží.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel nespínuje podmínku pro udělení českého státního občanství ve smyslu ustanovení § 14 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, neboť neprokázal znalost českého jazyka. Při prokazování znalosti českého jazyka při zkoušce konané na Ústavu jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy v Praze dne 25. 4. 2015 žadatel neuspěl v jazykové části zkoušky, když u čtení s porozuměním dosáhl 22 bodů, u poslechu s porozuměním 20 bodů, u psaní 11 bodů a v ústní části (mluvení) 8,5 bodů. Ve zkoušce z českého jazyka mohl žadatel získat maximálně 100 bodů (25 bodů v každé části zkoušky). Aby žadatel uspěl, musel by v každé části zkoušky získat nejméně 60% bodů, tj. minimálně 15 bodů. V jedné písemné části zkoušky by mohl získat nejméně 50% bodů, tj. minimálně 12,5 bodů. Zároveň však musel za celou zkoušku dohromady získat nejméně 60% bodů, tj. minimálně 60 bodů.

Ministerstvo vnitra žadatelů předmetnou podmínku ve smyslu ustanovení § 15 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky neprominulo, neboť žadatel nekonkretizoval důvody hodně zvláštního zřetele pro její prominutí. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že žadatel by mohl uvedenou podmínku prominout v případě, že její splnění by bylo zřízeno žadatelovým tělesným handicapem, mentální úrovní či jeho pokročilým věkem, což však v daném případě nastalo. Podle názoru Ministerstva vnitra splnění této podmínky, respektive prokázání znalosti českého jazyka je nezbytným a základním předpokladem pro žadatele sociální a pracovní integraci do české společnosti. Ministerstvo rovněž konstatovalo, že ostatní podmínky zakotvené v ustanovení § 14 zákona o státním občanství České republiky žadatel splnil.

Ministerstvo vnitra rozhodlo žádosti nevyhovět.

II.

Žadatel proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 8. 2016, č. j.: VS-803/835.3/2-2015, podal včasny rozklad, ve kterém žádá ministra vnitra o změnu napadeného rozhodnutí.

V rozkladu žadatel uvádí, že Ministerstvo vnitra může posoudit úroveň jeho jazykových znalostí. Podle žadatele tuto pravomoc dotčené ministerstvo má, a to podle § 78 zákona o státním občanství. Proto žádá Ministerstvo vnitra rozhodnout o situaci, která je odlišná od požadavků zakotvených ve vyhlášce č. 433/2013 Sb., o prokazování znalosti českého jazyka a českých reálií pro účely udělování státního občanství České republiky. Podle žadatele se nejedná o osvobození od požadavku prokázat znalost českého jazyka, ale o rozhodování Ministerstva vnitra o tom, zda žadatel má dostatečnou znalost českého jazyka (§ 2 odst. 1, § 13 vyhlášky). Podle něj pak jeho úroveň jazykových znalostí je srovnatelná s úrovní B 1 Společného evropského referenčního rámce.

Žadatel se dále v rozkladu zmiňuje o výsledcích zkoušky znalosti českého jazyka, znalosti českého ústavního systému, základní orientace v kulturně-spoločenských, zeměpisných a historických reáliích České republiky, kdy v její jazykové části neuspěl. Žadatel v rozkladu konstatuje, že v ústní komunikaci a psaní měl slabší známky, ale prokázal vysoké skóre v různých částech zkoumání jazyka a systémů české společnosti. Uvedl, že lingvisté mohou potvrdit, že jazyková komunikace je desetina jazyka a dovednosti v psaní v tomto jazyku v moderním světě ještě méně. V rozkladu odkazuje na dopis ze dne 22. 6. 2016, ve kterém správnímu orgánu vysvětlil, proč nemohl složit zkoušku.

Za důvody hodné zvláštního zřetele žadatel označil svoji integraci do české společnosti, neexistenci žádného omezení při komunikaci v češtině, dostatečnou znalost českého jazyka pro žadatelovu úspěšnou integraci do společenského a pracovního prostředí. Žadatel na podporu své žádosti uvedl, že se pokusil o všechny požadované zkoušky. Domnívá se, že porozuměl psanému textu a ústní konverzaci. Uvedl také, že zná velmi dobře český životní styl, veřejnou správu, geografii a české reálie. V České republice bydlí 20 let na stejné adrese, nikdy necestoval do Ruska, pracuje pro české firmy, kde je komunikačním jazykem čeština, a jeho přáním je stát se českým státním občanem. Navrhuje změnit napadené rozhodnutí, a proto žádá ministra vnitra o přehodnocení zamítavého stanoviska prvoinstančního správního orgánu.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra přezkoumal napadené rozhodnutí ve smyslu námitek uplatněných v rozkladu a předně musí konstatovat, že žadatel sice srovnává a požaduje uznání prokázání znalosti českého jazyka srovnáním s úrovní B 1 Společného evropského referenčního rámce, ovšem tento požadavek není plně

relevantní s dikcí zákona o státním občanství České republiky a s dikcí prováděcí vyhlášky č. 433/2013, shora citované, jež jsou speciální právní úpravou pro daný účel v rámci řízení o žádosti. Na základě této skutečnosti nemohl tak ministr vnitra přistoupit k navrhovanému řešení a znalost českého jazyka tak mít za prokázanou, a to ani v kontextu žadatelem uváděných důvodů hodných zvláštního zřetele, jež žadatel označil v rozkladu (integraci do české společnosti, neexistenci žádného omezení při komunikaci v češtině, dostatečnou znalost českého jazyka pro žadatelovu úspěšnou integraci do společenského a pracovního prostředí), když právě prokázání znalosti českého jazyka je základním a nezbytným předpokladem pro začleňování cizince do české majoritní společnosti, a to i pro případné prominutí nesplnění dotčené podmínky.

Pro účely prokázání znalosti českého jazyka prominutím jejího nesplnění, nemohl ministr vnitra rovněž zohlednit žadatelovu námitku, že se pokusil o všechny požadované zkoušky, že prokázal porozumění psanému textu a ústní konverzaci, když tuto skutečnost nedoložil žádným relevantním listinným důkazem, přičemž rozhodující je zákonná právní úprava. Pokud se týká znalosti českého životního stylu, veřejné správy, geografie a českých reálií, tuto ministr vnitra nikterak nezpochybňuje, neboť dotčenou zkoušku složil, když prokázal základní znalost ústavního systému České republiky a základní orientaci v kulturně-společenských, zeměpisných a historických reáliích České republiky, nemůže ji však zohlednit v rámci prominutí nesplnění podmínky týkající prokázání znalosti českého jazyka, což by odporovalo zákonu o státním občanství České republiky. Délka faktického pobytu na území České republiky (bydlí 20 let na stejné adrese), stejně tak i skutečnosti, že žadatel necestoval do Ruska, že pracuje pro české firmy, kde je komunikačním jazykem čeština, a jeho přání stát se českým státním občanem nikterak neodůvodňují, aby prokázání znalosti českého jazyka bylo žadateli prominuto, když ustanovení § 14 odst. 4 a 5 zákona o státním občanství České republiky jednoznačně stanoví, kdy lze české státní občanství udělit žadateli, tj., když prokáže znalost českého jazyka, základní znalost ústavního systému České republiky a základní orientaci v kulturně-společenských, zeměpisných a historických reáliích České republiky. Tuto podmínku nemusí splnit žadatel, který doloží, že v minulosti absolvoval alespoň po dobu 3 školních let základní, střední, nebo vysokou školu, na kterých byl vyučovacím jazykem český jazyk, žadatel, který je ke dni podání žádosti mladší 15 nebo starší 65 let, nebo žadatel s tělesným nebo mentálním postižením, které mu znemožňuje osvojit si znalost českého jazyka a znalost ústavního systému České republiky a základní orientaci v kulturně-společenských, zeměpisných a historických reáliích České republiky. Vzhledem k tomu, že se jedná o dvě samostatné podmínky pro udělení českého státního občanství, tj. splnění znalosti českého jazyka a splnění znalosti z reálií, je nutné absolvovat zkoušku nejen z českého jazyka, ale i zkoušku z reálií, jež se prokazují na základě vyhlášky č. 433/2013 Sb., o prokazování znalosti českého jazyka a českých reálií pro účely udělování státního občanství České republiky. Ministr vnitra dospěl ke stejnému závěru, že žadateli by mohl prokázání znalosti českého jazyka

prominout v případě, že její splnění by bylo ztíženo žadatelovým tělesným handicapem, mentální úrovní či jeho pokročilým věkem, což však v daném případě nenastalo.

Dopis datovaný ke dni 22. 6. 2016, na který žadatel odkazuje v rozkladu, není součástí spisu, součástí spisu je pod položkou 38 založen dopis, který je datován ke dni 23. 6. 2016, ve kterém žadatel žádá o prominutí dotčené podmínky ve smyslu ustanovení § 15 odst. 3 zákona o státním občanství České republiky, důvody zvláštního zřetele v něm uvedeny nejsou. V důsledku toho ministr vnitra konstatuje, že jeho námitka z rozkladu, ve které odkazuje na dotčený dopis, a ve kterém údajně vysvětluje, proč nemohl zkoušku složit, je irelevantní.

Pokud se týká ustanovení § 78 zákona o státním občanství České republiky, ministr vnitra sděluje, že se jedná o zmocnění pro Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, aby v dohodě s Ministerstvem vnitra stanovilo vyhláškou, mimo jiné, rozsah znalostí českého jazyka, základní znalosti ústavního systému České republiky a základní orientace v kulturně-společenských, zeměpisných a historických reáliích České republiky právě pro účely splnění podmínky prokázání znalosti českého jazyka v rámci řízení o žádosti o udělení českého státního občanství. Z uvedeného nelze dovodit pravomoc Ministerstva vnitra posuzovat v jednotlivých případech znalost českého jazyka, jak požaduje žadatel v rozkladu, když je uvedené oprávnění přeneseno na Ústav jazykové a odborné přípravy Univerzity Karlovy v Praze. Ministr vnitra ani Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí tak musí vycházet z výsledků zkoušky, kterou osvědčil tento orgán. Nikterak však nezpochybňuje žadatelovy znalosti českého ústavního systému, základní orientace v kulturně-společenských, zeměpisných a historických reáliích České republiky, ve kterých při zkoušce uspěl. Podle platné právní úpravy, shora uvedené, není možné tuto znalost respektive tuto část zkoušky považovat za prokázání znalosti českého jazyka v jazykové části zkoušky, jak míní žadatel, když v rozkladu konstatuje, že v ústní komunikaci a psaní měl slabší známky, ale prokázal vysoké skóre v různých částech zkoumání jazyka a systémů české společnosti. Ministru vnitra a stejně tak ani Ministerstvu vnitra podle platné právní úpravy nepřísluší posuzovat ani lingvistické otázky související s rozsahem znalosti českého jazyka v rámci řízení o žádosti o udělení českého státního občanství.

Ministr vnitra stejně jako prvoinstanční správní orgán musí vycházet ze zjištěného stavu věci, kdy v daném případě nebyla splněna podmínka stanovená v ustanovení § 14 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, když žadatel neprokázal znalost českého jazyka, jak je uvedeno v části I. odůvodnění tohoto rozhodnutí a ve výpise z výsledků zkoušky ze dne 26. 5. 2015, uloženého ve spise pod položkou č. 27. Ministr vnitra závěrem také konstatuje, že žadatel má na rozdíl od ostatních cizinců výrazný předpoklad znalost českého jazyka prokázat, respektive předmětnou zkoušku úspěšně složit, když se jedná o vysokoškolsky vzdělaného odborníka, který velkou část svého života věnuje lektorské činnosti, jak popisuje ve

svém životopise a je zaměstnancem _____ é vysoké školy, s.r.o. v Praze, jak uvádí v dotazníku k žádosti, tudíž se lze oprávněně domnívat, že výchozím předpokladem této činnosti je také znalost českého jazyka.

Ministr vnitra konstatuje, že napadeným rozhodnutím nedošlo k porušení zásady přiměřenosti, legitimního očekávání, a zásady předvídatelnosti, či k případné libovůli správního orgánu. Správní orgán v dané věci zjistil skutkový stav věci, který nebyl žadatelem nijak zpochybněn a na jeho základě dospěl k závěru, že je nezbytné vycházet z výsledků předmětné zkoušky, jež má oporu v platné právní úpravě, shora citované, a kdy splnění dotčené podmínky nebylo ztíženo žadatelovým tělesným handicapem, mentální úrovní či jeho pokročilým věkem.

Na základě výše uvedených skutečností ministr vnitra nesplnění dotčené podmínky žadateli neprominul a rozhodl způsobem, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ministr vnitra

